



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv**

**Huysmans, Daniel**

**T'Antwerpen, 1691**

§. 6. Is besorgt voor het ciersel van haer ziele als sy ter H. Communie  
gaet: Ende wort van Christus verciert.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-37188**

dat sy niet en wiste, hoe sy was. Badt om gratie voor desen ellendighen: Ende ghevoelde dat de gratie tot sijn beternisse hem niet ontbrack, maer dat hy die verstitet, ende niet en soude aenveerden. Hier van hadde sy een onuytsprekelijcke droef heyt, ende ghetuyght, dat sy liever duysent dooden soude sterven, als sulckx noch te sien.

§. 6. *Is besorght voor het ciersel van haer ziele als sy ter H. Communie gaet: Ende wort van Christus verciert.*

**D**En vier-en-twintighsten September 1638. Naer dat sy een deel des nachts besteedt hadde, met d'ellende ende naecktheyt haerder siele ende haer onweerdigheyt tot de H. Communie t'overdencken, quam sy naer de Kercke, door de verdiensten, van alle gheloovighen, door die van alle Heylighen Godts, door de H. Maghet, ende haeren goddelijcken Sone, Ghenaede versoekende: Ende haere naecktheydt voor ooghen hebbende, badt ootmoedelijck, om door de verdiensten van andere bekleedt te worden, ghemerckt dat sy soo bloodt ende naeckt van verdiensten was. Als sy in deser voeghen heel diep ghesoncken was in den afgront van haer onweerdigheyt, wiert sy door 't volghende ghesicht van Godt vertroost. Sy ontfonck alsdan een klaer licht, als of sy voor den throon der H. Dryvuldigheyt ghestelt wiert: alwaer de Koninginne van Hemel en Aerde, ende alle de Heylighen Godts knielende voor den goddelijcken Throon, aende goddelijcke Majesteit haer naeckte ziele offerde, om door de handen van de Moeder Godts ghekleeedt te worden. Elck een van de Heylighen, scheen sijn verdiensten hier toe op te draeghen.

Sy sagh dat dese opdraght van de H. Dryvuldigheydt aeniveert wiert, ende dat van den Vader aen den Sone een klaerblinckende kleedt wiert ghegheven, met het welcke haere naecktheyt door de handen van de goddelijcke Moeder bekleedt wiert. Sagh haer ziele met dit kleedt soo klaerblinckende, dat de helste sonne by dese klaerheydt, niet in 't minste vergheleken kan worden: Ende verstont te samen dese woorden. *Nemt dit kleedt tot voldoeninghe van alle fauten, ende het sal wesen een lieffelyck verciersel van uwe ziele, uyt mijn Vaderlijcke jonste u vergunt, tot een eeuwigh cieraet voor mijn aenschijn.* Dese woorden schenen een besondere vreught ende blyfchap in alle Heylighen Godts te verwecken, met eenen opdraeghenden Lof tot Godt: waer in sy haeren gheest als mede inghetoghen ghevoelde, soo dat sy van vreughden niet en wist, hoe sy was.

Als dan ghevoelde *Agnes* soo levende verlanghen om haeren Bruydegom Sacramentelijck t'ontfangen, dat sy daer toe by nae soude ghevloghen hebben, ten waere sy met ghewelt haer selven wederhouden hadde. Gaende naer de Communie-banck, voelde sy de begheerende kracht haerder ziele soo wyd ende breet uytghespreyt, dat sy wenschte dese hitte van liefde oock aen haeren naesten mede te deelen, om alle menschen onder dat kleedt, dat haer van Godt ghegheven was, t'ontfanghen. Hier was 't dat sy wyd ende breet uytreyckte twee armen, soo van de goddelijcke liefde, als van de liefde des naesten. In't ontfanghen des Alder-heylighste Sacrament, ontfonck sy wederom eenen soeten omvanck van sijn goddelijcke liefde: waer in sy haer selven verloor.

Hier

Hier van is haer een soo groote ende levende ver-  
eenighe van haeren gheest met Godt by ghebleven,  
ende met alle de hemelsche Geesten: Dat sy als dron-  
ken bleef in dese groote dronckmaeckende Zee der  
Godtheyt. Haer naevolghende Meditationen van dien  
daghen liepen op haer sonden, ende op haeren Niet, vol-  
ghens haer ghewoonte: maer sy en konde dien daghen  
haer quaetheyt niet insien, ghemerckt dat sy hoogher  
ghedreven ende ghetrocken wiert, tot het insicht van  
de goedertierentheyten ende minsaemheyten Godts, om  
met alle Heylighen over d'ontfanghen weldaeden de  
H. Dryvuldigheyt te bedancken.

Eenighe maenden te voren, te weten den 29. April,  
was sy insgelijcks bekommert ende ongerust geweest,  
door dien dat sy s'avonts te voren wat uyt-ghekeert  
geweest hadde, tot eenigh uytwendigh werck, dat  
nochtans nootfaeckelijck was. Dit beletsel was haer  
over-komen, als sy volghens haer tijdt-verdeelinghe,  
sich tot het avondt-gebedt moest begheven. Hier door  
wierdt sy genootfaeckt dit Gebedt spaeder te doen, dan  
sy pleegh: waer in sy oock onrustigh was. Dese onru-  
ste meerderde, als wanneer sy spaeder te ruste gegaen  
zijnde, haer gewoonelijck nacht-gebedt niet en konde  
voltrecken: want alleenlijck een ure gebeden hebben-  
de, ende vanden slaep overvallen wordende, wiert ge-  
nootfaeckt tot haer ruste te keeren. Sy hadde achter-  
dencken, dat haer ziele door dit ontijdigh spreken, en-  
de door dese stoorringhe ende verminderinghe van  
haer gewoonelijcke oefeninghen, wel mochte eeni-  
ghē kleyne smettjens ghevat hebben, die Godt mis-  
haegden. Sy wiert in dit achterdencken versterckt,  
door dien dat sy tot gheene vastigheyt en konde ko-

men in Godt, noch in stilte hem aen-hanghen gelijk sy plachte. 'T welek een teecken was, dat inde voorsyde dinghen iet schuyldē, dat eenighsins aen Godt misshaeghde, die met alle neerstigheyt ende volkomentheyt aengaende haer oeffeninghen, van haer wilde gedient zijn. S'morgens ten half-ure-ses inde Kercke der Societeyt zijnde om Misse te hooren, voeghde *Agnes* sich met dese teghenwoordighe benautheyt tot Godt: ende aensijnde haeren Bruydegom inde handen des Priesters, dede sy haer beklagh over dese fauten, ende versocht van dese gebreken gesuyvert te wordē, om hem bequaemelijck te mogen ontfanghen: Want haer ziele naer dien aldergrootsten ende alderminnelijcksten gast seer verlanghe, niet tegenstaende, dat sy haer selven ellendiger ende onweerdiger bevondt, hoe sy haer kranckheden klaerder door-sagh. In desen toeckeer in Godt, sagh sy in't H. Sacrament, als of den Sone Godts een kleet rootvervigh als bloet sich uyt-getrocken, en haer dat aengetrocken hadde. In 'taentrecken van dit kleedt, verstont sy van Christus dese woorden: *Ick geve u dit kleet, om u daer mede te bedecken, ende te suyveren, van alle die kleyne smettjens, die ghy uyt onachtsaemheyt ende kranckheyt begaen hebt; ende dat, om aen mijnen Hemelschen Vader met dit kleedt te voldoen dat ick door mijn H. Bloedt soo rootvervigh ghemaect hebbe, uyt heete liefde tot uwe ende aller sondaeren saligheyt, om u ende hun door dit rantsoen met mijnen Hemelschen Vader te versoenen.* Sy verstont alsdan te samen, ende gevoelde klaerlijck, dat soo dickwils als sy met dit kleedt sich aen den Hemelschen Vader soude verthoonen, hem voorstellende dit rootvervigh rantsoen van haer misdaeden, ende door het selve sijn genaede versoeckende, t'elcker reyse

reyse in genaede soude ontfanghen worden, ende een nieuwe mededeelinghe van gratie verkrijghen. Want in't aen-doen van dit kleedt, ghevoelde sy als of in't binnenste haerder ziele geseyt wiert: *Neemt mijn verdiensten, die ick u gheve: waer door alle uwe sonden voor mijns Vaders ooghen sullen uyt-gevaeght worden, ende uwe ziele aen hem aengenaeeu sal worden.*

Door dese grootdaedighe gifte wiert haer liefde wederom tot haeren naesten verbreydt, om oock d'andere met dit rootvervigh kleedt te bedecken, ende aldus aen den Hemelschen Vader te offeren, tot versoeninghe ende beternisse des levens. Haer voordere begeerte ende verlanghen was, om haeren Bruydegom Sacramentelijck t'ontfanghen: ende naerderende tot de Communie-banck, sagh sy dat haeren Bruydegom insgelijcks verlanghe om met haer vereenicht te worden. Voeghe sich dan onder de minste als d'onweerdigste om hem te nutten: in welcke nuttinghe, sy foodaenighe toevinghe ende ingesmoltentheyte in liefde genoot, dat dese niet en kan uyt-gedruckt worden.

§. 7. *Verstaet van Christus dat die zielen mildelijcker inde H. Communie getoest worden, die haer selven meer uyt gaen.*

**D**En 30. Iuny 1639. inde Kercke der Societeyt in haer ghebedt wesende, om van haeren Salighmaecker sijn hulpe te versoecken tot bequaeme bereydinghe, om hem in't binnenste van haer ziele, als in sijn eyghen rust-plaetse te herberghen, ende met opgeslaeghen ooghen tot het H. Sacrament, dat op den Autaer stont, innighlijck suchtende, sagh sy, hoe dat Christus, als met sijn heet-brandende wijt uyt-gespreyde